

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/56/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 aprilie 2014

de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ stipulează condițiile de autorizare și de înregistrare a persoanelor care efectuează audituri statutare, normele aplicabile persoanelor respective în ceea ce privește independența, obiectivitatea și etica profesională, precum și cadrul pentru supravegherea lor publică. Cu toate acestea, este necesară continuarea armonizării acestor norme la nivelul Uniunii pentru a permite o transparență și predictibilitate sporite a cerințelor aplicabile acestor persoane și pentru a îmbunătăți independența și obiectivitatea activității lor. Este, de asemenea, important să crească nivelul minim de convergență în ceea ce privește standardele de audit pe baza cărora se efectuează audituri statutare. În plus, pentru a îmbunătăți protecția investitorilor, este important să fie consolidate măsurile de supraveghere publică a auditorilor statutari și a firmelor de audit, sporind independența autorităților de supraveghere publică din Uniune și conferind acestora competențe adecvate, inclusiv competențe de investigare și competența de a impune sancțiuni pentru a identifica, descuraja și preveni încălcarea prevederilor aplicabile în contextul prestării de servicii de audit de către auditorii statutari și firmele de audit.
- (2) Deoarece entitățile de interes public au un rol public important, care decurge din amploarea, complexitatea și natura activităților acestora, este necesară consolidarea credibilității situațiilor financiare auditate ale entităților de interes public. În consecință, dispozițiile speciale referitoare la auditul statutar al entităților de interes public prevăzute în Directiva 2006/43/CE au fost detaliate și dezvoltate în Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾. Dispozițiile referitoare la auditul statutar al entităților de interes public menționate în prezenta directivă ar trebui să fie aplicabile auditorilor statutari și firmelor de audit numai în măsura în care efectuează audituri statutare la astfel de entități.

⁽¹⁾ JO C 191, 29.6.2012, p. 61.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 3 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 aprilie 2014.

⁽³⁾ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public (a se vedea pagina 77 din prezentul Jurnal Oficial).

- (3) În conformitate cu dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), piața internă reprezintă un spațiu fără frontiere interne în care este asigurată libera circulație a mărfurilor și a serviciilor, precum și libertatea de stabilire. Este necesar să se permită auditorilor statutari și firmelor de audit să își dezvolte activitățile de furnizare a serviciilor de audit statutar pe teritoriul Uniunii, oferindu-le posibilitatea să furnizeze astfel de servicii în alt stat membru decât acela în care au obținut autorizația. Faptul că auditorilor statutari și firmelor de audit li se permite să efectueze audituri statutare într-un stat membru gazdă pe baza titlurilor profesionale obținute în țara de origine vine în sprijinul, mai ales, al grupurilor de întreprinderi care întocmesc situații financiare în mai multe state datorită creșterii fluxurilor comerciale generate de piața internă și sunt obligați să le auditeze în temeiul dreptului Uniunii. Eliminarea barierelor din calea dezvoltării serviciilor de audit statutar între statele membre ar contribui la integrarea pieței de audit a Uniunii.
- (4) Auditul statutar presupune cunoașterea temeinică a unor domenii precum dreptul societăților comerciale, dreptul fiscal și dreptul social, care pot fi diferite de la un stat membru la altul. În consecință, pentru a asigura calitatea serviciilor de audit statutar prestate pe teritoriul propriu, ar trebui ca un stat membru să poată impune o măsură de compensare în cazul în care un auditor statutar autorizat în alt stat membru dorește să fie autorizat și pe teritoriul statului membru respectiv în vederea stabilirii unui sediu permanent acolo. Această măsură ar trebui să țină seama de experiența profesională a auditorului statutar în cauză. Aceasta nu ar trebui să genereze o sarcină disproporționată pentru auditorul statutar și nici să împiedice sau să facă mai puțin atractivă prestarea serviciilor de audit statutar în statul membru care impune o măsură de compensare. Ar trebui să se permită statelor membre să autorizeze auditorii statutari solicitanți fie pe baza promovării unui test de aptitudini, fie pe baza unui stagiu de adaptare, astfel cum este cea prevăzută în Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. La finalul stagiului de adaptare, după ce a fost evaluat cu privire la experiența profesională acumulată în statul membru gazdă, auditorul statutar ar trebui să aibă posibilitatea de a se integra profesiei din statul membru respectiv.
- (5) Deși responsabilitatea principală de a furniza informații financiare ar trebui să revină conducerii entităților auditate, auditorilor statutari și firmelor de audit le revine rolul important de a aduce în mod activ în atenția conducerii probleme din perspectiva utilizatorului. Astfel, pentru a îmbunătăți calitatea auditului, este esențial să se consolideze scepticismul profesional al auditorilor statutari și al firmelor de audit față de entitatea auditată. Auditorii statutari și firmele de audit ar trebui să admită posibilitatea existenței unei inexactități semnificative ca urmare a fraudei sau erorii, indiferent de experiența anterioară a auditorului în ceea ce privește onestitatea și integritatea conducerii entității auditate.
- (6) Este deosebit de relevant să se consolideze independența ca element esențial atunci când se efectuează audituri statutare. Pentru a crește gradul de independență a auditorilor statutari și a firmelor de audit față de entitatea auditată atunci când aceștia efectuează audituri statutare, un auditor statutar sau o firmă de audit și orice persoană fizică care prin poziția sa poate influența, direct sau indirect, rezultatul auditului statutar ar trebui să fie independentă de entitatea auditată și să nu participe la procesul decizional al entității auditate. Pentru a-și păstra această independență, este de asemenea important să țină o evidență a tuturor aspectelor care le-ar putea periclita independența și a măsurilor de protecție aplicate pentru a diminua aceste amenințări. Mai mult, în cazul în care aspectele care le periclitează independența rămân semnificative, cu toate că s-au luat măsuri de diminuare, auditorii sau firmele de audit ar trebui să demisioneze sau să se abțină de la îndeplinirea misiunii de audit.
- (7) Auditorii statutari și firmele de audit ar trebui să acționeze independent atunci când efectuează audituri statutare la entitățile auditate, iar conflictele de interese ar trebui evitate. Pentru a determina gradul de independență a auditorilor statutari și a firmelor de audit, trebuie să se țină cont de conceptul de rețea în care funcționează auditorii statutari și firmele de audit. Cerința de independență ar trebui să fie îndeplinită cel puțin pe perioada acoperită de raportul de audit, care include atât perioada acoperită de situațiile financiare care fac obiectul auditului, cât și perioada în care se efectuează auditul statutar.
- (8) Auditorii statutari, firmele de audit și angajații acestora ar trebui în mod special să se abțină de la a efectua audituri statutare la o entitate în care dețin interese de afaceri sau financiare și de la a tranzacționa cu instrumente financiare emise, garantate sau sprijinite în vreun fel de o entitate auditată, altele decât participațiile la organisme de plasament colectiv diversificat. Auditorul statutar sau firma de audit nu ar trebui să participe în procesele decizionale interne ale entității auditate. Ar trebui să li se interzică auditorilor statutari, firmelor de audit și angajaților acestora direct implicați în misiunea de audit statutar să ocupe funcții de conducere sau la nivelul organismului administrativ al entității auditate până la scurgerea unei perioade adecvate de la finalizarea misiunii de audit.

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

- (9) Este important ca auditorii statutari și firmele de audit să respecte drepturile clienților la viața privată și la protecția datelor cu caracter personal. Prin urmare, aceștia ar trebui să se supună unor reguli stricte privind confidențialitatea și păstrarea secretului profesional care nu ar trebui să împiedice, totuși, aplicarea adecvată a prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 537/2014 sau cooperarea cu auditorul grupului în timpul efectuării auditului situațiilor financiare consolidate, în cazul în care întreprinderea-mamă se află într-o țară terță, cu condiția respectării Directivei 95/46/CE al Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Totuși, aceste norme nu ar trebui să permită unui auditor statutar sau unei firme de audit să coopereze cu autoritățile din țări terțe în afara canalelor de cooperare prevăzute la capitolul XI din Directiva 2006/43/CE. Aceste norme de confidențialitate ar trebui să fie valabile și pentru orice auditor statutar sau firmă de audit care nu mai efectuează o anumită sarcină de audit.
- (10) O organizare internă corespunzătoare a auditorilor statutari și a firmelor de audit ar trebui să contribuie la prevenirea oricărui aspect care le amenință independența. Astfel, proprietarii sau acționarii unei firme de audit, precum și cei care o administrează nu ar trebui să intervină în derularea unui audit statutar în niciun mod care periclitează independența și obiectivitatea auditorului statutar care efectuează auditul statutar în numele firmei de audit. În plus, auditorii statutari și firmele de audit ar trebui să stabilească în cadrul organizațiilor lor politici și proceduri interne corespunzătoare pentru angajați și alte persoane care sunt implicate în activitatea de audit statutar, pentru a garanta respectarea obligațiilor lor statutare. Aceste politici și proceduri ar trebui să vizeze în special preîntâmpinarea și abordarea oricărui amenințări la adresa independenței și ar trebui să asigure calitatea, integritatea și temeinicia auditului statutar. Politicile și procedurile respective ar trebui să fie proporționale cu amploarea și complexitatea activității comerciale desfășurate de auditorul statutar sau firma de audit.
- (11) Auditul statutar are drept rezultat exprimarea unei opinii privind veridicitatea și corectitudinea situațiilor financiare ale entităților auditate în conformitate cu cadrul relevant de raportare financiară. Cu toate acestea, părțile interesate ar putea să nu aibă cunoștință de limitele unui audit, în ceea ce privește, de exemplu pragul de semnificație, tehnicile de eșantionare, rolul auditorului în depistarea fraudei și responsabilitatea conducerii, ceea ce poate duce la un decalaj între realitate și așteptări. Pentru a reduce acest decalaj, este important să se clarifice și mai mult sfera de aplicare a auditului statutar.
- (12) Este important să se garanteze o calitate ridicată a auditurilor statutare în cadrul Uniunii. Prin urmare, toate auditurile statutare ar trebui să fie efectuate pe baza standardelor internaționale de audit adoptate de Comisie. Având în vedere că standardele internaționale de audit sunt concepute pentru a putea fi utilizate de entități de toate mărimile, de toate tipurile și în toate jurisdicțiile, autoritățile competente din statele membre ar trebui să ia în considerare amploarea și complexitatea activității întreprinderilor mici în momentul evaluării domeniului de aplicare a standardelor internaționale de audit. Nicio dispoziție sau măsură adoptată de un stat membru în acest scop nu ar trebui să pună auditorii statutari sau firmele de audit în imposibilitatea de a efectua audituri statutare în conformitate cu standardele internaționale de audit. Ar trebui să se permită statelor membre să impună măsuri sau cerințe suplimentare de audit la nivel național numai dacă acestea decurg din cerințele de drept intern specifice privind domeniul auditului statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate, adică doar dacă cerințele respective nu au fost incluse în standardele internaționale de audit adoptate sau adaugă credibilitate și calitate situațiilor financiare anuale și situațiilor financiare consolidate. Comisia ar trebui să participe în continuare la monitorizarea conținutului standardelor internaționale de audit și a procesului de adoptare a acestora de către Federația Internațională a Contabililor (IFAC).
- (13) În cazul situațiilor financiare consolidate, este important să se definească clar responsabilitățile auditorilor statutari care verifică diferite entități din cadrul grupului în cauză. În acest sens, întreaga responsabilitate pentru raportul de audit ar trebui să îi revină auditorului grupului.
- (14) În scopul îmbunătățirii credibilității și transparenței verificărilor de asigurare a calității efectuate pe teritoriul Uniunii, sistemele de asigurare a calității ale statelor membre ar trebui să fie controlate de autoritățile competente desemnate de statele membre pentru supravegherea publică a auditorilor statutari și a firmelor de audit. Verificările de asigurare a calității sunt destinate să prevină și să soluționeze eventualele deficiențe ale modului de desfășurare a auditurilor statutare. Pentru a garanta că revizuirile de asigurare a calității sunt îndeajuns de cuprinzătoare, autoritățile competente ar trebui să țină cont, atunci când efectuează aceste revizui, de amploarea și complexitatea activității auditorilor statutari și a firmelor de audit.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

- (15) În vederea îmbunătățirii respectării dispozițiilor prezentei directive și ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014 și din perspectiva Comunicării Comisiei din 8 decembrie 2010 intitulată „Consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare”, ar trebui să se consolideze competențele de adoptare de măsuri de supraveghere și competențele de sancționare ale autorităților competente. Ar trebui să se prevadă impunerea unei sancțiuni administrative pecuniare auditorilor statutari, firmelor de audit și entităților de interes public pentru neregulile constatate. Autoritățile ar trebui să aibă o atitudine transparentă în ceea ce privește sancțiunile și măsurile pe care le aplică. Adoptarea și publicarea sancțiunilor ar trebui să respecte drepturile fundamentale, după cum sunt stabilite în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil.
- (16) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să impună sancțiuni pecuniare cu caracter administrativ care au un efect cu adevărat descurajant, de exemplu în valoare de până la un milion de euro sau mai mult în cazul persoanelor fizice și până la un anumit procentaj din cifra de afaceri anuală totală din exercițiul financiar precedent în cazul persoanelor juridice sau al altor entități. Acest obiectiv se realizează mai bine prin raportarea sancțiunii pecuniare la situația financiară a persoanei care a comis încălcarea. Fără a aduce atingere posibilității de retragere a autorizației auditorului statutar sau a firmei de audit în cauză, ar trebui avute în vedere alte tipuri de sancțiuni care au un efect de descurajare adecvat. În orice caz, statele membre ar trebui să aplice criterii identice la stabilirea sancțiunii care urmează a fi impuse.
- (17) Denunțatorii pot aduce date noi autorităților competente, contribuind la descoperirea și impunerea de sancțiuni pentru nereguli, inclusiv fraude. Cu toate acestea, denunțatorii pot fi descurajați să facă acest lucru de teama repercusiunilor sau din cauza lipsei unor stimulente în acest sens. Statele membre ar trebui așadar să asigure existența unor proceduri adecvate pentru a încuraja denunțatorii să le înștiințeze cu privire la posibila nerespectare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 537/2014 și să le ofere acestora protecție împotriva represaliilor. Statele membre ar trebui de asemenea să poată oferi stimulente pentru denunțatori; totuși, aceștia ar trebui să fie eligibili pentru astfel de stimulente numai în cazul în care aduc informații noi, pe care nu aveau obligația statutară de a le notifica, iar aceste informații conduc la aplicarea unei sancțiuni pentru nerespectarea prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 537/2014. De asemenea, statele membre ar trebui să se asigure că regimurile privind denunțarea pe care le pun în aplicare includ și mecanisme prin care se oferă protecție adecvată persoanelor incriminate, în special în ceea ce privește dreptul la protecția datelor lor cu caracter personal și procedurile care asigură dreptul acestora la apărare și dreptul de a fi audiate înainte de adoptarea unei decizii care le privește, precum și dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe împotriva unei astfel de decizii. Mecanismele instituite ar trebui, de asemenea, să ofere o protecție corespunzătoare denunțatorilor, nu numai în ceea ce privește dreptul la protecția datelor cu caracter personal, ci și prin asigurarea că aceștia nu sunt victime ale unor represalii nejustificate.
- (18) În atribuțiile de supraveghere publică a auditorilor statutari și a firmelor de audit intră autorizarea și înregistrarea auditorilor statutari și a firmelor de audit, adoptarea standardelor privind etica profesională și sistemul intern de control de calitate al firmelor de audit, formarea profesională continuă, precum și sistemele de asigurare a calității, investigațiile și sancțiunile stabilite pentru auditorii statutari și firmele de audit. Pentru a îmbunătăți transparența procedurilor de supraveghere a auditorilor și pentru a permite asumarea într-o mai mare măsură a responsabilității, fiecare stat membru ar trebui să desemneze o autoritate unică responsabilă cu supravegherea publică a auditorilor statutari și a firmelor de audit. Independența acestor autorități de supraveghere publică față de profesia de auditor este o condiție prealabilă esențială pentru integritatea, eficiența și funcționarea în bune condiții a procedurilor de supraveghere publică a auditorilor statutari și a firmelor de audit. În consecință, autoritățile de supraveghere publică ar trebui să fie conduse de nepracticieni, iar statele membre ar trebui să instituie proceduri independente și transparente de selecție a acestor persoane.
- (19) Statele membre ar trebui să fie în măsură să creeze derogări de la cerințele impuse serviciilor de audit atunci când acestea sunt prestate pentru cooperative și bănci de economii.
- (20) Ar trebui ca autoritățile competente să fie în măsură să delege sau să permită delegarea atribuțiilor respectivelor autorități competente către alte autorități sau organisme autorizate sau desemnate ca atare prin lege. Respectiva delegare de atribuții ar trebui să îndeplinească mai multe condiții și ar trebui să fie, în cele din urmă, responsabilitatea autorității competente în cauză.

- (21) Pentru a-și îndeplini în mod eficient atribuțiile, autoritățile de supraveghere publică ar trebui să fie împuternicite cu suficiente competențe. În plus, acestea ar trebui să dispună de resurse umane și financiare suficiente pentru a-și îndeplini atribuțiile.
- (22) Supravegherea adecvată a auditorilor statutari și a firmelor de audit care participă la activități transfrontaliere sau care fac parte din rețele necesită schimbul de informații între autoritățile de supraveghere publică ale statelor membre. În scopul protejării confidențialității informațiilor care pot face obiectul schimbului, statele membre ar trebui să impună obligativitatea păstrării secretului profesional nu numai angajaților autorităților de supraveghere publică, ci și tuturor persoanelor cărora autoritățile de supraveghere publică le-ar fi putut delega atribuții.
- (23) În cazul în care există motive întemeiate pentru a acționa, comitetul de audit, acționarii, autoritățile competente responsabile cu supravegherea auditorilor statutari și a firmelor de audit sau, atunci când dreptul intern prevede astfel, autoritățile competente responsabile cu supravegherea entității de interes public ar trebui să fie competente să sesizeze o instanță națională în scopul revocării auditorului.
- (24) Comitetele de audit sau organismele cu funcție echivalentă din cadrul entității de interes public auditate au un rol decisiv în efectuarea unor audituri statutare de înaltă calitate. În special, este important să se consolideze independența și competențele tehnice ale comitetului de audit, impunând obligația ca majoritatea membrilor comitetului să fie independenți, iar minimum un membru al lui să aibă competențe în domeniul auditului și/sau al contabilității. În Recomandarea Comisiei din 15 februarie 2005 privind rolul administratorilor neexecutivi și al membrilor organismelor de supraveghere ale societăților cotate la bursă și comitetele organismului administrativ sau de supraveghere ⁽¹⁾ se prevede modul în care comitetele de audit ar trebui să fie constituite și să funcționeze. Totuși, având în vedere dimensiunile organismelor administrative ale societăților cu capitalizare bursieră redusă și ale entităților de interes public mici și mijlocii, este oportun să se prevadă ca funcțiile alocate comitetului de audit pentru astfel de entități să poată fi îndeplinite în întregime de organismul administrativ sau de supraveghere. De asemenea, entitățile de interes public care sunt organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM-uri) sau fonduri de investiții alternative ar trebui scutite de obligația de a desemna un comitet de audit. Această scutire are în vedere faptul că, atunci când aceste fonduri funcționează numai în scopul administrării în comun a activelor, angajarea unui comitet de audit nu este adecvată. OPCVM-urile și fondurile de investiții alternative, precum și societățile care le gestionează funcționează într-un cadru de reglementare strict definit și fac obiectul unor mecanisme de guvernanță specifice, cum ar fi controalele exercitate de deșurarii acestora.
- (25) „Small Business Act” adoptat la 25 iunie 2008 prin Comunicarea Comisiei intitulată „A gândi mai întâi la scară mică: un Small Business Act pentru Europa”, revizuit la 23 februarie 2011 prin Comunicarea Comisiei intitulată Revizuirea „Small Business Act” pentru Europa, recunoaște rolul central deținut de întreprinderile mici și mijlocii în economia Uniunii și are drept obiectiv îmbunătățirea modului de abordare generală a antreprenoriatului și ancorarea principiului de „a gândi mai întâi la scară mică” în crearea de noi politici. Strategia Europa 2020 adoptată în martie 2010 solicită, de asemenea, îmbunătățirea mediului de afaceri, mai ales pentru întreprinderile mici și mijlocii, inclusiv prin reducerea costurilor de tranzacție aferente activităților comerciale desfășurate pe teritoriul Uniunii. Articolul 34 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ nu solicită auditarea situațiilor financiare ale întreprinderilor mici.
- (26) În scopul menținerii drepturilor părților vizate atunci când autoritățile competente din statele membre cooperează cu autoritățile competente ale țărilor terțe și efectuează schimburi de documente de lucru și alte documente relevante privind auditul pentru a evalua calitatea auditului efectuat, statele membre ar trebui să se asigure că acordurile de colaborare dintre autoritățile competente pe baza cărora se efectuează un astfel de schimb includ suficiente măsuri de protecție privind secretul comercial, interesele comerciale, inclusiv drepturile de proprietate intelectuală și industrială ale entităților auditate. Statele membre ar trebui să garanteze că aceste acorduri respectă și sunt compatibile cu dispozițiile Directivei 95/46/CE.

⁽¹⁾ JO L 52, 25.2.2005, p. 51.

⁽²⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (27) Plafonul de 50 000 EUR prevăzut la articolul 45 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE a fost aliniat la articolul 3 alineatul (2) literele (c) și (d) din Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Plafioanele prevăzute în Directiva 2003/71/CE au fost majorate la 100 000 EUR prin dispozițiile de la articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2010/73/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾. Din acest motiv, ar trebui să se efectueze modificările corespunzătoare ale plafonului prevăzut la articolul 45 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE.
- (28) Pentru a asigura intrarea deplină în vigoare a noului cadru juridic prevăzut de TFUE, este necesară adaptarea și înlocuirea competențelor de executare prevăzute la articolul 202 din Tratatul de instituire a Comunității Europene cu prevederile corespunzătoare în conformitate cu articolele 290 și 291 din TFUE.
- (29) Procedurile în baza cărora Comisia adoptă acte delegate și acte de punere în aplicare ar trebui să fie alinate la TFUE și, în speță, la articolele 290 și 291, de la caz la caz. Pentru a se ține seama de evoluțiile din domeniul auditului și de cele ale profesiei de auditor și pentru a facilita supravegherea auditorilor statutare și a firmelor de audit, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei. În ceea ce privește supravegherea auditorului, utilizarea actelor delegate este necesară pentru a elabora proceduri privind cooperarea între autoritățile competente din statele membre și cele din țări terțe. Este deosebit de important ca, în cadrul activităților sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (30) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a declarațiilor privind echivalența regimurilor de supraveghere a auditului din țări terțe sau gradul de adecvare a autorităților competente din țări terțe, în măsura în care acestea au în vedere țări terțe sau autorități competente în mod individual, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (31) Având în vedere faptul că obiectivul prezentei directive, și anume consolidarea încrederii investitorilor în corectitudinea și exactitatea situațiilor financiare publicate de întreprinderi prin creșterea nivelului de calitate a auditurilor statutare efectuate în Uniune, nu poate fi îndeplinit în mod suficient de statele membre dar, având în vedere anvergura și efectele acestuia, poate fi îndeplinit mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut în articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.
- (32) Prin urmare, Directiva 2006/43/CE ar trebui modificată în consecință.
- (33) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și a emis un aviz la 23 aprilie 2012 ⁽⁵⁾.
- (34) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽⁶⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor lor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

⁽¹⁾ Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, 31.12.2003, p. 64).

⁽²⁾ Directiva 2010/73/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivei 2003/71/CE privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și a Directivei 2004/109/CE privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată (JO L 327, 11.12.2010, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽⁵⁾ JO C 336, 6.11.2012, p. 4.

⁽⁶⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2006/43/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, se adaugă următorul paragraf:

„Articolul 29 din prezenta directivă nu se aplică pentru auditul statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate ale entităților de interes public, cu excepția cazului în care se precizează astfel în Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințele specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public (JO L 158, 27.5.2014, p. 77).”.

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. «audit statutar» înseamnă un audit al situațiilor financiare anuale sau al situațiilor financiare consolidate în măsura în care:

(a) este obligatoriu în temeiul dreptului Uniunii;

(b) este obligatoriu în temeiul dreptului intern referitoare la întreprinderile mici;

(c) este efectuat în mod voluntar la solicitarea întreprinderilor mici care îndeplinesc cerințele juridice naționale care sunt echivalente cu cele pentru un audit în temeiul literei (b), în cazul în care dreptul intern definește acest tip de audituri drept audituri statutare;”;

(b) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. «entitate de audit dintr-o țară terță» înseamnă o entitate, indiferent de forma sa juridică, care efectuează audituri ale situațiilor financiare anuale sau consolidate ale unei societăți comerciale înregistrate într-o țară terță, alta decât o entitate înregistrată ca firmă de audit în orice stat membru ca urmare a autorizării în conformitate cu articolul 3;”;

(c) punctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„5. «auditor dintr-o țară terță» înseamnă o persoană fizică care efectuează audituri ale situațiilor financiare anuale sau consolidate ale unei societăți comerciale înregistrate într-o țară terță, alta decât o persoană înregistrată ca auditor statutar în orice stat membru ca urmare a autorizării în conformitate cu articolele 3 și 44;”;

(d) punctul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„10. «autorități competente» înseamnă autoritățile desemnate prin lege, responsabile de reglementarea și/sau supravegherea auditorilor statutari și a firmelor de audit sau de aspecte specifice legate de acestea; trimiterea la «autoritate competentă» dintr-un anumit articol înseamnă o trimitere la autoritatea responsabilă pentru funcțiile prevăzute la articolul respectiv;”;

(e) punctul 11 se elimină;

(f) punctul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„13. «entități de interes public» înseamnă:

(a) entități reglementate de legislația unui stat membru ale căror valori mobiliare transferabile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a oricărui stat membru în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE;

(b) instituții de credit, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (**), altele decât cele menționate la articolul 2 din respectiva directivă;

(c) întreprinderi de asigurare în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 91/674/CEE; sau

(d) entități desemnate de statele membre drept entități de interes public, de exemplu întreprinderile care au o relevanță semnificativă pentru public prin natura activităților lor, dimensiunea sau numărul lor de angajați;

(**) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).”;

(g) punctul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„15. «nepractician» înseamnă orice persoană fizică care, pe durata implicării sale în governanța sistemului de supraveghere publică și în perioada de trei ani imediat precedentă implicării respective, nu a efectuat auditudini statutare, nu a deținut drepturi de vot într-o firmă de audit, nu a fost membru al organismului administrativ, de conducere sau de supraveghere al unei firme de audit și nu a fost angajată de o firmă de audit sau asociată într-un alt mod cu aceasta.”;

(h) se adaugă următoarele puncte 17-20:

„17. «întreprinderi mijlocii» înseamnă întreprinderile menționate la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*);

18. «întreprinderi mici» înseamnă întreprinderile menționate la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2013/34/UE;

19. «stat membru de origine» înseamnă statul membru în care auditorul statutar sau firma de audit este autorizat(ă) în conformitate cu articolul 3 alineatul (1);

20. «stat membru gazdă» înseamnă un stat membru în care un auditor statutar autorizat în statul său membru de origine urmărește să fie autorizat și în conformitate cu articolul 14 sau un stat membru în care o firmă de audit autorizată de către statul său membru de origine solicită să fie înregistrată sau este înregistrată în conformitate cu articolul 3a.

(*) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă a fi responsabilă cu autorizarea auditorilor statutari și a firmelor de audit.”;

(ii) al doilea paragraf se elimină;

(b) la alineatul (4) primul paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) majoritatea drepturilor de vot într-o entitate trebuie să fie deținută de firme de audit care sunt autorizate în orice stat membru sau de persoane fizice care îndeplinesc cel puțin condițiile impuse prin articolele 4 și 6-12. Statele membre pot prevedea ca aceste persoane fizice să fie, de asemenea, autorizate într-un alt stat membru. În sensul auditului statutar al cooperativelor, al băncilor de economii și al entităților similare menționate la articolul 45 din Directiva 86/635/CEE, o filială sau succesorul legal al unei cooperative, al unei bănci de economii sau al unei entități similare, astfel cum sunt menționate la articolul 45 din Directiva 86/635/CEE, statele membre pot să prevadă alte dispoziții specifice cu privire la drepturile de vot.”;

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 3a

Recunoașterea firmelor de audit

(1) Prin derogare de la dispozițiile articolului 3 alineatul (1), o firmă de audit autorizată într-un stat membru are dreptul să efectueze audituri statutare în alt stat membru cu condiția ca partenerul-cheie de audit care efectuează auditul statutar în numele firmei de audit să respecte dispozițiile de la articolul 3 alineatul (4) litera (a) în statul membru gazdă.

(2) O firmă de audit care dorește să efectueze audituri statutare în alt stat membru decât statul său membru de origine în care este autorizată se înregistrează la autoritatea competentă din statul membru gazdă în conformitate cu articolele 15 și 17.

(3) Autoritatea competentă din statul membru gazdă înregistrează firma de audit dacă este convinsă că firma de audit este înregistrată la autoritatea competentă din statul membru de origine. În cazul în care statul membru gazdă intenționează să se bazeze pe un certificat care atestă înregistrarea firmei de audit în statul membru de origine, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate solicita ca certificatul emis de autoritatea competentă din statul membru de origine să nu fie mai vechi de trei luni. Autoritatea competentă din statul membru gazdă informează autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la înregistrarea firmei de audit.”

5. La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care autorizarea unui auditor statutar sau a unei firme de audit este retrasă din orice motiv, autoritatea competentă a statului membru de origine în care se retrage autorizarea comunică acest fapt și motivele retragerii autorităților competente relevante ale statelor membre gazdă în care auditorul statutar sau firma de audit mai sunt înregistrați, în conformitate cu articolul 3a, cu articolul 16 alineatul (1) litera (c) și cu articolul 17 alineatul (1) litera (i).”

6. La articolul 6, se adaugă următorul paragraf:

„Autoritățile competente menționate la articolul 32 cooperează reciproc în scopul obținerii convergenței cerințelor prevăzute la prezentul articol. Atunci când se angajează într-o astfel de cooperare, respectivele autorități competente iau în considerare evoluțiile din domeniul auditului și al profesiei de auditor și, în special, convergența deja realizată în cadrul acestei profesii. Acestea cooperează cu Comitetul organismelor europene de supraveghere a auditului (COESA) și cu autoritățile competente menționate la articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 în măsura în care convergența are legătură cu auditul statutar al entităților de interes public.”

7. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) standarde internaționale de audit astfel cum sunt menționate la articolul 26;”;

(b) alineatul (3) se elimină.

8. La articolul 10, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a asigura capacitatea de a pune în practică cunoștințele teoretice a căror testare este inclusă în examen, un stagiar efectuează un stagiu de pregătire practică de cel puțin trei ani care cuprinde, printre altele, auditul situațiilor financiare anuale, al situațiilor financiare consolidate sau al unor situații financiare similare. Cel puțin două treimi din acest stagiu practic se desfășoară pe lângă un auditor statutar sau o firmă de audit autorizată în orice stat membru.”

9. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Formarea continuă

Statele membre se asigură că auditorii statutari au obligația de a participa la programe adecvate de formare continuă pentru a-și menține cunoștințele teoretice, competențele și valorile profesionale la un nivel suficient de înalt și că nerespectarea cerințelor de formare continuă se sancționează în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 30.”

10. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Autorizarea auditorilor statuari din alt stat membru

(1) Autoritățile competente instituie proceduri de autorizare a auditorilor statuari care au fost autorizați în alte state membre. Aceste proceduri nu depășesc cerința de a efectua un stagiul de adaptare sau de a promova un test de aptitudini, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) litera (g) și respectiv la articolul 3 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(2) Statul membru gazdă decide dacă solicitantul care solicită autorizarea trebuie să efectueze un stagiul de adaptare, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2005/36/CE sau să promoveze un test de aptitudini astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) litera (h).

Stagiul de adaptare nu depășește trei ani, iar solicitantul face subiectul unei evaluări.

Testul de aptitudini se susține în una din limbile permise de regimul lingvistic din statul membru gazdă respectiv. Aceasta evaluează numai dacă auditorul statutar are un nivel corespunzător de cunoștințe în ceea ce privește actele cu putere de lege din statul membru gazdă respectiv, în măsura în care sunt pertinente pentru auditurile statutare.

(3) Autoritățile competente cooperează prin cadrul COESA în vederea obținerii convergenței cerințelor privind stagiul de adaptare și testul de aptitudini. Autoritățile competente îmbunătățesc transparența și predictibilitatea cerințelor. Acestea cooperează cu COESA și cu autoritățile competente menționate la articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 în măsura în care convergența are legătură cu auditurile statutare ale entităților de interes public.

(* Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).”

11. La articolul 15, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare stat membru se asigură că auditorii statuari și firmele de audit sunt înregistrați într-un registru public în conformitate cu articolele 16 și 17. În împrejurări excepționale, statele membre pot deroga de la cerințele prevăzute la prezentul articol și la articolul 16 în materie de prezentare a informațiilor numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru a reduce o amenințare iminentă și semnificativă la adresa securității unei persoane.”

12. La articolul 17 alineatul (1) se adaugă următorul text:

„(j) după caz, dacă firma de audit este înregistrată în temeiul articolului 3a alineatul (3).”

13. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Etica profesională și scepticismul profesional”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că, atunci când efectuează auditul statutar, auditorul statutar sau firma de audit își păstrează scepticismul profesional pe tot parcursul auditului, admitând posibilitatea unor inexactități semnificative care să iasă în evidență ca urmare a faptelor sau conduitei care indică nereguli, inclusiv fraude sau erori, indiferent de experiența anterioară a auditorului sau a firmei de audit în ceea ce privește corectitudinea și integritatea personalului de conducere și a persoanelor responsabile cu administrarea entității auditate.

Auditorul statutar sau firma de audit își păstrează scepticismul profesional mai ales atunci când evaluează estimările personalului de conducere privind valorile juste, deprecierea activelor, provizioanele și fluxurile de trezorerie viitoare relevante capacitatea întreprinderii de a-și continua activitatea.

În sensul prezentului articol, «scepticism profesional» înseamnă o atitudine interogativă, prin care se acordă atenție condițiilor care ar putea indica posibilitatea unei inexactități cauzate de eroare sau fraudă, și o evaluare critică a probelor auditului.”

14. Articolul 22 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că, atunci când efectuează un audit statutar, auditorul statutar sau firma de audit, precum și orice persoană fizică aflată în poziția de a influența în mod direct sau indirect rezultatul auditului statutar sunt independente de entitatea auditată și nu sunt implicate în adoptarea de decizii de către entitatea auditată.

Independența este necesară atât în perioada acoperită de situațiile financiare care fac obiectul auditului, cât și în perioada în care se efectuează auditul statutar.

Statele membre se asigură că auditorul statutar sau firma de audit ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că, atunci când efectuează auditul statutar, nu este influențat(ă) de un conflict de interese existent sau potențial ori de relații de afaceri sau de relații directe sau indirecte de altă natură care implică auditorul statutar sau firma de audit care efectuează auditul și după caz, rețeaua din care face parte, personalul de conducere, auditorii, angajații și orice persoană fizică ale cărei servicii se află la dispoziția sau sub controlul auditorului statutar sau al firmei de audit sau orice persoană legată direct sau indirect de auditorul statutar sau de firma de audit printr-o relație de control.

Auditorul statutar sau firma de audit nu efectuează un audit statutar în cazul în care există vreun pericol de autoevaluare, interes propriu, lobby, legături sau intimidare ca urmare a relațiilor financiare, personale, de afaceri, de muncă sau de altă natură între:

- auditorul statutar, firma de audit, rețeaua sa și orice persoană fizică aflată în poziția de a influența rezultatul auditului statutar; și
- entitatea auditată;

din care un terț obiectiv, rezonabil și informat, ținând seama de măsurile de protecție aplicate, ar concluziona că independența auditorului statutar sau a firmei de audit este compromisă.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că auditorul statutar, firma de audit, partenerii-cheie de audit ai acestora, angajații acestora și orice persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sau sub controlul auditorului statutar sau al firmei de audit respectiv(e) și care sunt implicate direct în activități de audit statutar, precum și persoanele care au legături strânse cu acestea în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 2004/72/CE a Comisiei (*) nu dețin niciun fel de instrumente financiare emise, garantate sau susținute într-un alt fel de o entitate auditată în domeniul lor de activități de audit statutar ale acestora, altele decât participațiile deținute indirect prin organisme de plasament colectiv diversificat, inclusiv fonduri gestionate, cum ar fi fondurile de pensii sau asigurările de viață, nu au un beneficiu material și direct din acestea și nu efectuează nicio tranzacție cu acestea.

(*) Directiva 2004/72/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 privind normele de aplicare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește practicile comerciale admise, definirea informației confidențiale pentru instrumentele financiare derivate din produsele de bază, stabilirea listelor de persoane care au acces la informații confidențiale, declararea operațiunilor efectuate de persoanele care exercită responsabilități de conducere și notificarea operațiunilor suspecte (JO L 162, 30.4.2004, p. 70).”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că persoanele sau firmele menționate la alineatul (2) nu participă la auditul statutar al unei entități auditate și nu influențează într-un alt mod rezultatele unui astfel de audit, în cazul în care:

- (a) dețin instrumente financiare ale entității auditate, altele decât participații deținute indirect prin organisme de plasament colectiv diversificat;
- (b) dețin instrumente financiare ale unei entități legate de entitatea auditată, altele decât participații deținute indirect prin organisme de plasament colectiv diversificat, fapt care poate constitui un conflict de interese sau care poate fi perceput în acest fel;
- (c) au deținut o funcție în cadrul entității auditate sau au avut relații de afaceri sau de altă natură cu entitatea auditată în perioada menționată la alineatul (1), fapt care poate constitui un conflict de interese sau poate fi perceput în acest fel.”;

(d) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Persoanele sau firmele menționate la alineatul (2) nu solicită și nu acceptă daruri sau favoruri pecuniare sau nepecuniare de la entitatea auditată sau de la orice entitate în relație cu entitatea auditată, cu excepția cazului în care un terț obiectiv, rezonabil și informat ar considera valoarea acestora neimportantă sau nesemnificativă.

(6) Dacă, în cursul perioadei acoperite de situațiile financiare, o entitate auditată este achiziționată de, fuzionează cu sau achiziționează o altă entitate, auditorul statutar sau firma de audit identifică și evaluează toate interesele sau relațiile curente sau recente, inclusiv orice alte servicii decât cele de audit prestate entității respective care, ținând seama de măsurile de protecție disponibile, ar putea compromite independența auditorului și capacitatea sa de a continua auditul statutar după data efectivă a fuziunii sau a achiziției.

Cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de trei luni, auditorul statutar sau firma de audit ia toate măsurile necesare pentru a pune capăt tuturor intereselor sau relațiilor curente care i-ar compromite independența și adoptă, dacă este posibil, măsuri de protecție pentru a reduce la minimum toate amenințările la adresa independenței sale legate de interesele și relațiile anterioare și curente.”

15. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

Angajarea de către entitățile auditate a unor foști auditori statutari sau a unor angajați ai unor auditori statutari sau ai unor firme de audit

(1) Statele membre se asigură că, înainte de expirarea unei perioade de cel puțin un an sau, în cazul auditului statutar al unor entități de interes public, a unei perioade de cel puțin doi ani de la încetarea activității sale în calitate de auditor statutar sau de partener-cheie de audit în cadrul misiunii de audit, auditorul statutar sau partenerul-cheie de audit care efectuează un audit statutar în numele unei firme de audit:

- (a) nu preia o funcție-cheie de conducere în cadrul entității auditate;
- (b) nu devine, după caz, membru al comitetului de audit din cadrul entității auditate sau, dacă nu există un astfel de comitet, calitatea de membru al organismului cu funcție echivalentă cu cea a unui comitet de audit;
- (c) nu devine membru neexecutiv al organismului administrativ sau de membru al organismului de supraveghere al entității auditate.

(2) Statele membre asigură faptul că angajații și partenerii, alții decât partenerii-cheie de audit, ai unui auditor statutar sau ai unei firme de audit care efectuează un audit statutar, precum și orice alte persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sau sub controlul auditorului statutar sau al firmei de audit respective, atunci când astfel de angajați, parteneri sau alte persoane fizice sunt autorizate ca auditori statutari, nu pot ocupa niciuna din pozițiile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), înainte de expirarea unei perioade de minimum un an de când aceștia au fost implicați în mod direct în misiunea de audit statutar.”

16. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22b

Pregătirea auditului statutar și evaluarea aspectelor care periclitează independența

Statele membre se asigură că, înainte de a accepta sau de a continua o misiune de audit statutar, auditorul statutar sau firma de audit evaluează și documentează următoarele:

- dacă îndeplinește dispozițiile prevăzute la articolul 22 din prezenta directivă;
- dacă există amenințări la adresa independenței sale și la adresa măsurilor de protecție aplicate pentru a atenua aceste riscuri;

- dacă dispune de angajați calificați, de timp și de resurse necesare pentru a efectua auditul statutar în mod corespunzător;
- în cazul unei firme de audit, dacă partenerul-cheie de audit este autorizat ca auditor statutar în statul membru care impune desfășurarea auditului statutar;

Statele membre pot prevedea cerințe simplificate pentru auditurile menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (b) și (c).”

17. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Normele privind confidențialitatea și secretul profesional aplicabile auditorilor statutari sau firmelor de audit nu împiedică aplicarea dispozițiilor prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014;”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care auditorul statutar sau firma de audit este înlocuit(ă) cu un alt auditor statutar sau o altă firmă de audit, fostul auditor statutar sau fosta firmă de audit asigură accesul noului auditor statutar sau al noii firme de audit la toate informațiile relevante cu privire la entitatea auditată și la cel mai recent audit al acesteia.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(5) În cazul în care auditorul statutar sau firma de audit derulează un audit statutar al unei întreprinderi care face parte dintr-un grup a cărui întreprindere-mamă se situează într-o țară terță, normele de confidențialitate și de păstrare a secretului profesional prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol nu împiedică auditorul statutar sau firma de audit să transmită auditorului grupului situat într-o țară terță documentația relevantă privind lucrările de auditare executate, dacă aceasta este necesară pentru efectuarea auditului situațiilor financiare consolidate ale întreprinderii-mamă.

Auditorul statutar sau firma de audit care efectuează auditul statutar al unei întreprinderi care a emis titluri de valoare într-o țară terță sau care face parte dintr-un grup care prezintă situații financiare statutare consolidate într-o țară terță poate transfera documentele de lucru sau alte documente privind auditul acelei entități pe care le deține numai autorităților competente din țările terțe relevante, în condițiile prevăzute la articolul 47.

Transferul informațiilor către auditorul grupului dintr-o țară terță are loc în conformitate cu dispozițiile capitolului IV din Directiva 95/46/CE și cu reglementările naționale privind protecția datelor cu caracter personal.”

18. Se introduce următorul articol:

„Articolul 24a

Organizarea internă a auditorilor statutari și a firmelor de audit

(1) Statele membre se asigură că un auditor statutar sau o firmă de audit respectă următoarele cerințe organizatorice:

- (a) o firmă de audit stabilește politici și proceduri corespunzătoare prin care se asigură că proprietarii sau acționarii săi, precum și membrii organismelor administrative, de conducere și de supraveghere ale firmei sau ale unei societăți afiliate nu intervin în derularea auditului statutar în niciun fel prin care să pericliteze independența și obiectivitatea auditorului statutar care efectuează auditul statutar în numele firmei de audit;
- (b) un auditor statutar sau o firmă de audit aplică proceduri administrative și contabile robuste, mecanisme interne de control de calitate, proceduri eficiente de evaluare a riscurilor, precum și un control real și măsuri de protecție pentru sistemele de prelucrare a informațiilor.

Mecanismele interne de control de calitate respective sunt elaborate astfel încât să garanteze că deciziile și procedurile sunt respectate la toate nivelurile firmei de audit sau ale structurii de lucru a auditorului statutar;

- (c) un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează politici și proceduri corespunzătoare pentru a se asigura că angajații săi și orice alte persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sa ori sub controlul său și care sunt implicate direct în activitățile de audit statutar dețin cunoștințele și experiența corespunzătoare pentru a îndeplini sarcinile alocate;
- (d) un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează politici și proceduri corespunzătoare pentru a se asigura că externalizarea sarcinilor-cheie de audit nu afectează calitatea controlului intern de calitate al auditorului statutar sau al firmei de audit și nici capacitatea autorităților competente de a verifica dacă auditorul statutar sau firma de audit respectă obligațiile prevăzute de prezenta directivă și, după caz, de Regulamentul (UE) nr. 537/2014;
- (e) un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează sisteme administrative și organizatorice corespunzătoare și eficiente pentru a preveni, identifica, elimina sau gestiona și pentru a releva eventualele aspecte care îi amenință independența, menționate la articolele 22, 22a și 22b;
- (f) un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează politici și proceduri corespunzătoare privind efectuarea auditului statutar, consilierea, supravegherea și evaluarea activității angajaților și organizarea structurii dosarului de audit menționat la articolul 24b alineatul (5);
- (g) un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează un sistem intern de control de calitate în scopul asigurării calității auditului statutar.

Sistemul de control de calitate acoperă cel puțin politicile și procedurile menționate la litera (f). În cazul unei firme de audit, responsabilitatea sistemului intern de control de calitate revine unei persoane autorizate ca auditor statutar;

- (h) un auditor statutar sau o firmă de audit utilizează sistemele, procedurile și resursele corespunzătoare pentru a asigura continuitatea și consecvența desfășurării activităților sale de audit statutar;
- (i) de asemenea, un auditor statutar sau o firmă de audit elaborează proceduri organizatorice și administrative corespunzătoare și eficiente pentru a gestiona și a ține evidența evenimentelor care au sau pot avea consecințe grave asupra integrității activităților sale de audit statutar;
- (j) un auditor statutar sau o firmă de audit adoptă politici de remunerare adecvate, inclusiv politici pentru participarea la profit, prin care oferă suficiente stimulente pentru rezultatele obținute, astfel încât să asigure calitatea auditului. În special, veniturile pe care le obține auditorul statutar sau firma de audit din furnizarea unor servicii care nu sunt de audit către entitatea auditată nu sunt luate în considerare în evaluarea performanței și nici în remunerarea persoanelor implicate în audit sau capabile să influențeze desfășurarea acestuia;
- (k) un auditor statutar sau o firmă de audit monitorizează și evaluează gradul de adecvare și eficacitatea sistemelor sale, a mecanismelor și a procedurilor de control intern de calitate stabilite în conformitate cu prezenta directivă și, după caz, cu Regulamentul (UE) nr. 537/2014 și ia măsurile necesare pentru soluționarea eventualelor deficiențe. În special, auditorul statutar sau firma de audit realizează o evaluare anuală a sistemului intern de control de calitate menționat la litera (g). Auditorul statutar sau firma de audit ține evidența rezultatelor evaluării respective și a eventualelor măsuri propuse pentru modificarea sistemului intern de control de calitate.

Politicile și procedurile menționate la primul paragraf se bazează pe documente și sunt comunicate angajaților auditorului statutar sau ai firmei de audit.

Statele membre pot prevedea cerințe simplificate pentru auditurile menționate la articolul 2 punctul 1 literele (b) și (c).

Eventuala externalizare a funcțiilor de audit, astfel cum se menționează la litera (d) din prezentul alineat, nu afectează responsabilitatea auditorului statutar sau a firmei de audit față de entitatea auditată.

(2) Auditorul statutar sau firma de audit ține cont de amploarea și complexitatea activităților sale atunci când respectă cerințele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Auditorul statutar sau firma de audit poate demonstra autorității competente faptul că politicile și procedurile destinate conformării sunt adecvate având în vedere amploarea și complexitatea activităților auditorului statutar sau ale firmei de audit.”

19. Se introduce următorul articol:

„Articolul 24b

Organizarea activității

(1) Statele membre se asigură că atunci când auditul statutar este efectuat de o firmă de audit, firma de audit în cauză desemnează cel puțin un partener-cheie de audit. Firma de audit pune la dispoziția partenerului sau partenerilor-cheie de audit resurse suficiente și personal care are competența și capacitățile necesare pentru a-și îndeplini îndatoririle în mod adecvat.

Principalele criterii care determină selectarea partenerului sau partenerilor-cheie de audit de către firma de audit sunt asigurarea calității auditului, independența și competența.

Partenerul sau partenerii-cheie de audit se implică activ în efectuarea auditului statutar.

(2) La efectuarea auditului statutar, auditorul statutar alocă suficient timp pentru misiune și atribuie resurse suficiente pentru a-și îndeplini sarcinile în mod corespunzător.

(3) Statele membre se asigură că auditorul statutar sau firma de audit ține evidența oricăror încălcări ale dispozițiilor prezentei directive și, după caz, ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014. Statele membre pot excepta auditorii statutari și firmele de audit de la această obligație în cazul încălcărilor minore. De asemenea, auditorul statutar și firma de audit țin evidența tuturor consecințelor ale tuturor încălcărilor, inclusiv a măsurilor adoptate pentru abordarea acestor încălcări și pentru modificarea sistemului lor intern de control de calitate. Aceștia întocmesc un raport anual care cuprinde o sinteză a eventualelor măsuri de acest tip aplicate și îl comunică intern.

Atunci când un auditor statutar sau o firmă de audit apelează la consiliere din partea unor experți externi, acesta sau aceasta păstrează documentele prin care transmit solicitarea, precum și consilierea primită.

(4) Un auditor statutar sau o firmă de audit păstrează o evidență a clienților. Pentru fiecare client auditat, în această evidență figurează următoarele:

- (a) denumirea, adresa și sediul social;
  - (b) în cazul firmelor de audit, numele partenerului sau ale partenerilor-cheie de audit;
  - (c) onorariile percepute pentru auditul statutar și onorariile percepute pentru alte servicii, pentru fiecare exercițiu financiar.
- (5) Un auditor statutar sau o firmă de audit creează un dosar de audit pentru fiecare audit statutar.

Auditorul statutar sau firma de audit documentează cel puțin datele înregistrate în conformitate cu articolul 22b alineatul (1) din prezenta directivă și, după caz, cu articolele 6-8 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014.

Auditorul statutar sau firma de audit păstrează orice alte date și documente care prezintă importanță deoarece stau la baza raportului la care se face referire la articolul 28 din prezenta directivă și, după caz, la articolele 10 și 11 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014, precum și pentru monitorizarea conformității cu prezenta directivă și cu alte cerințe legale aplicabile.

Dosarul de audit se încheie în termen de cel mult 60 de zile de la data semnării raportului de audit menționat la articolul 28 din prezenta directivă și, după caz, la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014.

(6) Auditorul statutar sau firma de audit păstrează evidența eventualelor reclamații efectuate în scris cu privire la executarea auditurilor statutare.

(7) Statele membre pot prevedea cerințe simplificate în ceea ce privește alineatele (3) și (6) pentru auditurile menționate la articolul 2 punctul 1 literele (b) și (c).”

20. Se introduce următorul articol:

„Articolul 25a

Sfera de aplicare al auditului statutar

Fără a aduce atingere dispozițiilor de raportare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 28 din prezenta directivă și, după caz, la articolele 10 și 11 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014, sfera de aplicare a auditului statutar nu include garantarea viabilității în viitor a entității auditate sau a eficienței sau eficacității cu care organismul de conducere sau administrativ a gestionat sau va gestiona activitățile entității.”

21. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Standardele de audit

(1) Statele membre impun auditorilor statutari și firmelor de audit să efectueze audituri statutare în conformitate cu standardele internaționale de audit adoptate de Comisie în conformitate alineatul (3).

Statele membre pot aplica standarde naționale de audit, proceduri sau cerințe atât timp cât Comisia nu adoptă un standard internațional de audit care se referă la aceeași chestiune.

(2) În sensul alineatului (1), «standarde internaționale de audit» înseamnă Standardele Internaționale de Audit (ISA-uri), Standardul internațional privind controlul calității 1 (ISQC 1) și alte standarde conexe emise de Federația Internațională a Contabililor (IFAC) prin intermediul Consiliului pentru standarde internaționale de audit și asigurare (IAASB), în măsura în care acestea sunt relevante pentru auditurile statutare.

(3) Comisia este împuternicită să adopte, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 48a, standardele internaționale de audit menționate la alineatul (1) în domeniul practicii auditului, al independenței și al controalelor interne de calitate ale auditorilor statutari și ale firmelor de audit în scopul aplicării acestor standarde în cadrul Uniunii.

Comisia poate adopta standardele internaționale de audit numai dacă:

- (a) sunt elaborate respectând în mod corespunzător procedurile, supravegherea publică și transparența și sunt general acceptate la nivel internațional;
- (b) contribuie la un nivel ridicat de credibilitate și calitate a situațiilor financiare anuale și consolidate în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE;
- (c) servesc interesului public general al Uniunii; și
- (d) nu modifică niciuna dintre cerințele prezentei directive și nu completează niciuna dintre cerințele acesteia, cu excepția celor prevăzute la capitolul IV și la articolele 27 și 28.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1) al doilea paragraf, statele membre pot impune proceduri sau cerințe de audit în plus față de standardele internaționale de audit adoptate de Comisie numai:

- (a) dacă acele proceduri și cerințe de audit sunt necesare pentru a pune în aplicare cerințele juridice naționale legate de sfera auditurilor statutare; sau
- (b) în măsura necesară pentru a contribui la creșterea credibilității și a calității situațiilor financiare.

Statele membre comunică Comisiei procedurile sau cerințele de audit cu cel puțin trei luni înainte de intrarea lor în vigoare sau, în cazul cerințelor deja existente la momentul adoptării unui standard internațional de audit, cel târziu în termen de trei luni de la adoptarea standardului internațional de audit relevant.

(5) Atunci când solicită auditul statutar al întreprinderilor mici, un stat membru poate prevedea că aplicarea standardelor de audit menționate la alineatul (1) trebuie să fie proporțională cu amploarea și complexitatea activităților întreprinderilor de acest fel. Statele membre pot lua măsuri pentru a asigura aplicarea proporțională a standardelor de audit în cazul auditurilor statutare ale întreprinderilor mici.”

22. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Auditurile statutare ale situațiilor financiare consolidate

(1) Statele membre se asigură că, în cazul unui audit statutar al situațiilor financiare consolidate ale unui grup de întreprinderi:

- (a) în ceea ce privește situațiile financiare consolidate, auditorul grupului poartă deplina responsabilitate pentru raportul de audit menționat la articolul 28 din prezenta directivă și, după caz, la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 și, după caz, pentru raportul suplimentar adresat comitetului de audit, astfel cum se menționează la articolul 11 din regulamentul menționat;
- (b) auditorul grupului evaluează activitățile de audit desfășurate de orice auditor/auditori din țara terță sau de auditorul/auditorii statutar(i), precum și de entitatea/entitățile de audit din țara terță sau de firma/firmele de audit, în scopul derulării auditului grupului și documentează natura, momentul și dimensiunea activității desfășurate de acești auditori, inclusiv, dacă este cazul, revizuirea grupului cu privire la părțile relevante ale documentației de audit a auditorilor respectivi;
- (c) auditorul grupului evaluează activitatea de audit desfășurată de auditorul/auditorii din țara terță sau de auditorul/auditorii statutar(i), precum și de entitatea/entitățile de audit din țara terță sau firma/firmele de audit, în scopul derulării auditului grupului și documentează această evaluare.

Documentația păstrată de auditorul grupului este astfel încât să permită autorității competente relevante să revizuiască activitatea auditorului grupului.

În sensul prezentului alineat primul paragraf litera (c), auditorul grupului solicită acordul auditorului/auditorilor din țara terță, al auditorului/auditorilor statutar(i), al entității/entităților de audit din țara terță sau al firmei/firmelor de audit în cauză pentru transferul documentației relevante în timpul efectuării auditului situațiilor financiare consolidate, putându-se sprijini pe rezultatele activității depuse de aceștia doar cu această condiție.

(2) În cazul în care nu poate îndeplini condiția de la alineatul (1) primul paragraf litera (c), auditorul grupului ia măsurile adecvate și înștiințează autoritatea competentă relevantă.

Aceste măsuri includ, după caz, efectuarea unor activități suplimentare de audit statutar la filiala în cauză, fie direct, fie prin externalizarea acestor sarcini.

(3) Atunci când este supus unei verificări de asigurare a calității sau unei anchete privind auditul statutar al situațiilor financiare consolidate ale unui grup de întreprinderi, auditorul grupului pune la dispoziția autorității competente, la cerere, documentația relevantă pe care o deține cu privire la activitatea de audit desfășurată de auditorul/auditorii din țara terță, de auditorul/auditorii statutar(i), de entitatea/entitățile de audit sau de firma/firmele de audit din țara terță în scopul derulării auditului grupului, inclusiv toate documentele de lucru relevante pentru auditul grupului.

Autoritatea competentă poate cere documente suplimentare privind activitatea de audit efectuată de auditorul/auditorii statutar(i) sau de firma/firmele de audit în scopul derulării auditului grupului de la autoritățile competente relevante, în temeiul articolului 36.

Atunci când o întreprindere-mamă sau o întreprindere afiliată care face parte dintr-un grup este auditată de unul sau mai mulți auditori sau de una sau mai multe entități de audit dintr-o țară terță, autoritatea competentă poate cere documente suplimentare privind activitatea de audit a auditorilor din țara terță sau a entităților de audit din țara terță de la autoritățile competente relevante din țări terțe pe baza acordurilor de colaborare menționate la articolul 47.

Prin derogare de la al treilea paragraf, în cazul în care o întreprindere-mamă sau o întreprindere afiliată care face parte dintr-un grup este auditată de unul sau mai mulți auditori sau de una sau mai multe entități de audit dintr-o țară terță cu care nu a fost încheiat un acord de colaborare, astfel cum se menționează la articolul 47, auditorul grupului asigură, la cerere, transmiterea corespunzătoare a documentației suplimentare aferente activității de audit desfășurate de auditorii din țara terță sau entitățile de audit din țara terță, inclusiv a documentelor de lucru relevante pentru auditul grupului. Pentru a asigura această transmitere, auditorul grupului păstrează o copie a documentației sau convine cu auditorii din țara terță sau cu entitățile de audit din țara terță să i se permită accesul nerestricționat la această documentație, la cerere, sau aplică alte măsuri adecvate. În cazul în care, din motive juridice sau de altă natură, documentele de lucru ale auditului nu pot fi transferate dintr-o țară terță auditorului grupului, auditorul grupului include în documentația păstrată dovada că a urmat procedurile corespunzătoare pentru a obține accesul la documentele auditului, iar dacă restricțiile nu au fost impuse de legislația țării terțe în cauză, include dovezi care arată existența unui astfel de impediment.”

23. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

Elaborarea raportului de audit

(1) Auditorul/auditorii statutar(i) sau firma/firmele de audit prezintă rezultatele auditului statutar într-un raport de audit. Raportul se elaborează în conformitate cu cerințele standardelor de audit adoptate de Uniune sau de statul membru în cauză, astfel cum se menționează la articolul 26.

(2) Raportul de audit se întocmește în scris și:

- (a) identifică entitatea ale cărei situații financiare anuale sau consolidate fac obiectul auditului statutar; specifică situațiile financiare anuale sau consolidate și data sau perioada pentru care au fost întocmite și identifică cadrul de raportare financiară aplicat la întocmirea acestora;
- (b) descrie sfera de aplicare al auditului statutar care identifică cel puțin standardele de audit conform cărora a fost efectuat auditul statutar;
- (c) include o opinie de audit care este fie fără rezerve, cu rezerve, sau contrară și care prezintă clar punctul de vedere al auditorului/auditorilor statutar(i) sau al firmei/firmelor de audit cu privire la următoarele:
  - (i) dacă situațiile financiare anuale oferă o imagine fidelă, în conformitate cu cadrul relevant de raportare financiară; și
  - (ii) după caz, dacă situațiile financiare anuale sunt conforme cerințelor legale aplicabile.

Dacă auditorul/auditorii statutar(i) sau firma/firmele de audit nu este/sunt în măsură să emită o opinie de audit, raportul menționează imposibilitatea emiterii acestei opinii;

- (d) menționează orice alt aspect asupra căruia auditorul/auditorii statutar(i) sau firma/firmele de audit atrag(e) atenția în mod special, fără a include o rezervă în opinia de audit;
- (e) include o opinie și o declarație, ambele bazate pe activitatea desfășurată în cursul auditului, menționate la articolul 34 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2013/34/UE;
- (f) furnizează o declarație privind orice incertitudine semnificativă asociată evenimentelor sau condițiilor care pot pune în mod considerabil la îndoială capacitatea entității de a-și continua activitatea;
- (g) indică sediul auditorului/auditorii statutar(i) sau a firmei/firmelor de audit.

Statele membre pot să prevadă cerințe suplimentare în ceea ce privește conținutul raportului de audit.

(3) În cazul în care auditul statutar a fost efectuat de mai mulți auditori statutari sau mai multe firme de audit, auditorul/auditorii statutar(i) sau firma/firmele de audit convin(e) asupra rezultatelor auditului statutar și transmit(e) un raport și o opinie comună. În caz de dezacord, fiecare auditor statutar sau firmă de audit își transmite opinia într-un paragraf separat al raportului de audit și indică motivul dezacordului.

(4) Raportul de audit se semnează și se datează de către auditorul statutar. În cazul în care auditul statutar este derulat de o firmă de audit, raportul de audit este semnat cel puțin de auditorul/auditorii statutar(i) care a(u) efectuat auditul statutar în numele firmei de audit. În cazul în care mai mulți auditori statutari sau mai multe firme de audit au executat simultan auditul, raportul de audit se semnează de către toți auditorii statutari sau cel puțin de către auditorii statutari care efectuează auditul statutar în numele fiecărei firme de audit. În împrejurări excepționale, statele membre pot prevedea că nu este necesar ca această semnătură (aceste semnături) să fie divulgată (divulgate) publicului, în cazul în care această divulgare ar putea duce la o amenințare iminentă și semnificativă la adresa securității personale a oricărui individ.

În orice caz, numele persoanei (persoanelor) implicate este (sunt) adus(e) la cunoștința autorităților competente relevante.

(5) Raportul auditorului statutar sau al firmei de audit privind situațiile financiare consolidate respectă cerințele prevăzute la alineatele (1)-(4). Atunci când raportează asupra coerenței raportului administratorilor cu situațiile financiare, așa cum se prevede la alineatul (2) litera (e), auditorul statutar sau firma de audit ține seama de situațiile financiare consolidate și de raportul consolidat al administratorilor. Dacă situațiile financiare anuale ale întreprinderii-mamă sunt anexate la situațiile financiare consolidate, rapoartele auditorilor statutari sau ale firmelor de audit, prevăzute la prezentul articol, pot fi combinate.”

24. Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) sistemul de asigurare a calității este organizat astfel încât să fie independent de auditorii statutari și de firmele de audit revizuite și să facă obiectul supravegherii publice;”;

(ii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) verificările pentru asigurarea calității au loc pe baza unei analize a riscului și, în cazul auditorilor statutari și al firmelor de audit care efectuează audituri statutare, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 litera (a), cel puțin o dată la șase ani;”;

(iii) se adaugă următorul text:

„(k) verificările pentru asigurarea calității sunt corespunzătoare și proporționale cu amploarea și complexitatea activității auditorului statutar sau a firmei de audit care face obiectul verificării.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În sensul alineatului (1) litera (e), pentru selecția verificatorilor se aplică cel puțin următoarele criterii:

(a) verficatorii au o educație profesională corespunzătoare și experiență în derularea de audituri statutare și în raportarea financiară și dispun de pregătire specializată în ceea ce privește verificările de asigurare a calității;

(b) nu se permite unei persoane să acționeze în calitate de verficator în cadrul unei verificări pentru asigurarea calității care vizează un auditor statutar sau o firmă de audit decât la cel puțin trei ani după ce persoana respectivă a încetat să fie partener, angajat sau asociat în alt fel cu auditorul statutar sau cu firma de audit în cauză;

(c) verficatorii declară că nu există conflicte de interese între ei și auditorul statutar sau firma de audit care urmează să fie verificată.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(3) În sensul alineatului (1) litera (k), statele membre solicită autorităților competente, atunci când efectuează verificarea pentru asigurarea calității auditului statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate ale întreprinderilor mijlocii și mici, să țină cont de faptul că standardele de audit adoptate în conformitate cu articolul 26 sunt destinate a fi aplicate într-o manieră proporțională cu amploarea și complexitatea activității entității auditate.”

25. Capitolul VII se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL VII

INVESTIGAȚII ȘI SANȚIUNI

Articolul 30

Sistemele de investigații și sancțiuni

(1) Statele membre se asigură că există sisteme eficiente de investigații și sancțiuni pentru a detecta, corecta și preveni efectuarea necorespunzătoare a auditului statutar.

(2) Fără a aduce atingere regimului răspunderii civile în statele membre, acestea prevăd sancțiuni efective, proporționale și descurajante cu privire la auditorii statutari și firmele de audit, în cazul în care auditurile statutare nu se efectuează în conformitate cu dispozițiile adoptate în punerea în aplicare a prezentei directive și, după caz, a Regulamentului (UE) nr. 537/2014.

Statele membre pot decide să nu stabilească norme privind sancțiunile administrative pentru încălcări care fac deja obiectul dreptului penal intern. În acest caz, acestea îi comunică Comisiei dispozițiile de drept penal relevante.

(3) Statele membre prevăd că măsurile luate sau sancțiunile impuse auditorilor statutari și firmelor de audit trebuie să fie comunicate public în mod adecvat. Sancțiunile includ posibilitatea retragerii autorizației. Statele membre pot decide ca această comunicare să nu conțină date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE.

(4) Până la 17 iunie 2016 statele membre notifică normele menționate la alineatul (2) Comisiei. Statele membre notifică fără întârziere Comisiei orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 30a

Competențe de a sancționa

(1) Statele membre asigură autorităților competente capacitatea de a adopta și/sau de a impune cel puțin următoarele măsuri și sancțiuni administrative pentru încălcarea dispozițiilor prezentei directive și, dacă este cazul, ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014:

- (a) o notificare prin care se solicită persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la orice repetare a acestuia;
- (b) o declarație publică în care identifică persoana responsabilă și natura încălcării, publicată pe site-ul autorităților competente;
- (c) o interdicție temporară, de până la o durată de trei ani, care îi interzice auditorului statutar, firmei de audit sau partenerului-cheie de audit să efectueze audituri statutare și/sau să semneze rapoarte de audit;
- (d) o declarație conform căreia raportul de audit nu respectă cerințele articolului 28 din prezenta directivă sau, după caz, ale articolului 10 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014;
- (e) o interdicție temporară, de până la o durată de trei ani, care îi interzice unui membru al firmei de audit sau unui membru al organismului administrativ sau de conducere al unei entități de interes public să exercite funcții la firme de audit sau la entități de interes public;
- (f) impunerea de sancțiuni administrative pecuniare persoanelor fizice și juridice.

(2) Statele membre asigură posibilitatea autorităților competente de a-și exercita competențele de sancționare în conformitate cu prezenta directivă și dreptul intern, în oricare din următoarele moduri:

- (a) direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități;
- (c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(3) Statele membre pot conferi autorităților competente alte competențe de sancționare, în plus față de cele menționate la alineatul (1).

(4) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot să confere autorităților care supraveghează entități de interes public, în cazul în care acestea nu sunt desemnate ca fiind autoritatea competentă în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014, competențe de a impune sancțiuni pentru nerespectarea obligațiilor de raportare prevăzute de respectivul regulament.

Articolul 30b

Aplicarea efectivă a sancțiunilor

La stabilirea normelor în temeiul articolului 30, statele membre solicită ca autoritățile competente să țină cont, atunci când decid tipul și nivelul măsurilor sau al sancțiunilor administrative, de toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz de:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de răspundere al persoanei responsabile;
- (c) capacitatea financiară a persoanei responsabile, indicată de exemplu de cifra de afaceri totală a întreprinderii responsabile sau de venitul anual al persoanei responsabile, dacă este persoană fizică;
- (d) cuantumurile profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă, în măsura în care acestea se pot stabili;
- (e) măsura în care persoana responsabilă cooperează cu autoritatea competentă;
- (f) încălcări anterioare de care se face vinovată persoana juridică sau fizică responsabilă.

Autoritățile competente pot ține cont și de alți factori, dacă acești factori sunt prevăzuți de dreptul intern.

Articolul 30c

Publicarea sancțiunilor și a măsurilor

(1) Autoritățile competente publică pe site-ul lor oficial cel puțin referitor la orice sancțiune administrativă pentru nerespectarea dispozițiilor prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014, pentru care toate căile de atac au fost epuizate sau au expirat, cât mai curând posibil în mod rezonabil după informarea persoanei sancționate cu privire la această decizie, inclusiv informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanei fizice sau juridice căreia i s-a aplicat sancțiunea.

În cazul în care statele membre permit publicarea sancțiunilor împotriva cărora există o cale de atac, autoritățile competente publică, de asemenea, cât mai curând posibil, pe site-urile lor internet oficiale, informații privind starea tuturor recursurilor și rezultatele acestora.

(2) Autoritățile competente publică sancțiunile aplicată fără a indica identitatea entităților implicate, într-o manieră conformă cu dreptul intern, în oricare dintre următoarele situații:

- (a) atunci când, în cazul în care sancțiunea este impusă unei persoane fizice, se dovedește, în urma unei evaluări anterioare obligatorii a proporționalității publicării datelor cu caracter personal, că aceasta este disproporționată;
- (b) atunci când publicarea ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă penală în curs de desfășurare;
- (c) atunci când publicarea ar produce prejudicii disproporționate instituțiilor și persoanelor implicate.

(3) Autoritățile competente se asigură că orice publicare în conformitate cu alineatul (1) este de durată proporțională și rămâne pe site-ul lor internet oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani după ce toate căile de atac au fost epuizate sau au expirat.

Publicarea sancțiunilor și a măsurilor, precum și a oricărei declarații publice respectă drepturile fundamentale, astfel cum sunt stabilite în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal. Statele membre pot decide ca această comunicare sau orice declarație publică să nu conțină date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE.

Articolul 30d

Căi de atac

Statele membre garantează că deciziile luate de autoritățile competente în conformitate cu prezenta directivă și cu Regulamentul (UE) nr. 537/2014 fac obiectul unei căi de atac.

Articolul 30e

Raportarea încălcărilor

(1) Statele membre se asigură că sunt instituite mecanisme eficiente pentru a încuraja raportarea încălcărilor prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 537/2014 către autoritățile competente.

(2) Mecanismele menționate la alineatul (1) includ cel puțin:

(a) proceduri specifice de primire a rapoartelor cu privire la încălcări și acțiunile de monitorizare ulterioare;

(b) protecția datelor cu caracter personal, atât ale persoanei care raportează încălcarea suspectată sau efectivă, cât și ale persoanei suspectate sau incriminate de comiterea acelei încălcări, în conformitate cu principiile stabilite în Directiva 95/46/CE;

(c) proceduri adecvate de garantare a dreptului persoanei incriminate la apărare și de a fi audiată înainte de adoptarea unei decizii care o privește și dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe împotriva oricărei decizii sau măsuri care o privește.

(3) Statele membre se asigură că firmele de audit adoptă proceduri adecvate care să le permită angajaților lor să raporteze intern printr-un canal specific încălcările potențiale sau efective ale prevederilor prezentei directive și ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014.

Articolul 30f

Schimbul de informații

(1) Autoritățile competente furnizează anual COESA informații agregate cu privire la toate măsurile și sancțiunile administrative aplicate în temeiul prezentului capitol. COESA publică aceste informații într-un raport anual.

(2) Autoritățile competente comunică imediat COESA toate interdicțiile temporare menționate la articolul 30a alineatul (1) literele (c) și (e)."

26. Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre organizează un sistem eficient de supraveghere publică a auditorilor statutar și a firmelor de audit pe baza principiilor prevăzute la alineatele (2)-(7) și desemnează o autoritate competentă responsabilă cu această supraveghere.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritatea competentă este guvernată de nepracticieni care posedă cunoștințe în domenii relevante pentru auditul statutar. Aceștia sunt selectați în urma unei proceduri de numire independente și transparente.

Autoritatea competentă poate angaja practicieni pentru a îndeplini sarcini specifice și, de asemenea, poate fi asistată de experți atunci când prezența acestora este importantă pentru îndeplinirea adecvată a sarcinilor sale. În astfel de cazuri, nici practicianul, nici experții nu se implică în niciun proces decizional al autorității competente.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritatea competentă deține responsabilitatea finală pentru supravegherea:

- (a) autorizării și înregistrării auditorilor statutari și a firmelor de audit;
- (b) adoptării de standarde privind etica profesională, controlul intern de calitate în cazul firmelor de audit și al activității de audit, cu excepția cazului în care aceste standarde sunt adoptate sau aprobate de către alte autorități din statul membru;
- (c) formării continue;
- (d) sistemelor de asigurare a calității;
- (e) sistemelor de investigație și disciplinare administrative.”;

(d) se adaugă următoarele alineate:

„(4a) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente pentru a îndeplini atribuțiile prevăzute de prezenta directivă. Statele membre desemnează o singură autoritate competentă care poartă responsabilitatea finală pentru atribuțiile menționate la prezentul articol, exceptând în scopul auditului statutar cooperativele, băncile de economii sau unele entități similare, astfel cum sunt menționate la articolul 45 din Directiva 86/635/CEE, sau filialele ori succesorii legali ai unei cooperative, ai unei bănci de economii sau ai unei entități similare, astfel cum sunt menționate la articolul 45 din Directiva 86/635/CEE.

Statele membre informează Comisia în legătură cu desemnarea.

Autoritățile competente sunt astfel organizate încât să se evite conflictele de interese.

(4b) Statele membre pot delega sau pot permite autorității competente să delege oricare dintre atribuțiile sale altor autorități sau organisme desemnate sau în alt mod autorizate prin lege să îndeplinească astfel de atribuții.

Delegarea specifică atribuțiile delegate și condițiile în care acestea trebuie executate. Autoritățile și/sau organismele sunt organizate astfel încât să fie evitate conflictele de interese.

În cazul în care delegă atribuții către alte autorități sau organisme, autoritatea competentă este în măsură să redobândească, de la caz la caz, competențele delegate.”;

(e) alineatele (5)-(7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Autoritatea competentă are dreptul, dacă este cazul, să inițieze și să desfășoare investigații privind auditorii statutari sau firmele de audit și să ia măsurile corespunzătoare.

Atunci când autoritatea competentă contractează experți pentru a efectua sarcini specifice, aceasta se asigură că nu există conflicte de interese între experții respectivi și auditorul statutar sau firma de audit în cauză. Experții respectivi trebuie să respecte aceleași cerințe ca cele prevăzute la articolul 29 alineatul (2) litera (a).

Autoritatea competentă este investită cu competențele necesare pentru a-i permite să-și îndeplinească atribuțiile și responsabilitățile care îi revin în temeiul prezentei directive.

(6) Autoritatea competentă este transparentă. Acest fapt include publicarea programelor de lucru anuale și a rapoartelor de activitate anuale.

(7) Sistemul de supraveghere publică este finanțat în mod corespunzător și dispune de resurse adecvate pentru a iniția și a desfășura investigații, astfel cum este menționat la alineatul (5). Finanțarea sistemului de supraveghere publică este sigură și fără nici un fel de influențe inadecvate din partea auditorilor statutari sau a firmelor de audit.”

27. Articolul 34 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Fără a aduce atingere primului paragraf, firmele de audit autorizate într-un stat membru care efectuează servicii de audit în alt stat membru în temeiul articolului 3a fac obiectul verificărilor de asigurare a calității în statul membru de origine și al supravegherii auditurilor efectuate în statul membru gazdă.”;

(b) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) În cazul auditului statutar al situațiilor financiare consolidate, statul membru care solicită auditul statutar respectiv nu poate impune cerințe suplimentare legate de auditul statutar privind înregistrarea, verificarea de asigurare a calității, standardele de audit, etica profesională și independența auditorului statutar sau a firmei de audit care derulează auditul statutar al unei filiale cu sediul în alt stat membru.

(3) În cazul unei firme ale cărei valori mobiliare sunt tranzacționate pe o piață reglementată din alt stat membru decât cel în care firma își are sediul, statul membru în care sunt tranzacționate valorile mobiliare nu poate impune cerințe suplimentare legate de auditul statutar privind înregistrarea, verificarea de asigurare a calității, standardele de audit, etica profesională și independența auditorului statutar sau a firmei de audit care derulează auditul statutar al situațiilor financiare anuale sau consolidate ale firmei respective.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4) În cazul în care auditorul statutar sau firma de audit este înregistrată în orice stat membru, ca urmare a autorizării în conformitate cu articolul 3 sau articolul 44 și auditorul statutar sau firma de audit respectivă furnizează rapoarte de audit privind situațiile financiare anuale sau situațiile financiare consolidate, astfel cum este menționat la articolul 45 alineatul (1), statul membru în care auditorul statutar sau firma de audit este înregistrată trebuie să supună auditorul statutar sau firma de audit respectivă sistemelor sale de supraveghere, sistemelor sale de asigurare a calității și sistemelor sale de investigații și sancțiuni.”

28. Articolul 35 se elimină.

29. Articolul 36 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente ale statelor membre responsabile pentru autorizare, înregistrare, asigurarea calității, inspecție și disciplină, autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 și autoritățile de supraveghere europene relevante cooperează între ele ori de câte ori este necesar în scopul îndeplinirii responsabilităților și atribuțiilor care le revin, prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 537/2014. Autoritățile competente dintr-un stat membru acordă asistență autorităților competente din alte state membre și autorităților europene de supraveghere relevante. În mod special, autoritățile competente fac schimb de informații și cooperează în investigațiile referitoare la efectuarea auditurilor statutare.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alineatul (2) nu împiedică autoritățile competente să facă schimb de informații confidențiale. Informațiile schimbate astfel fac obiectul secretului profesional, la care sunt obligate persoanele angajate sau angajate anterior de autoritățile competente. Obligația păstrării secretului profesional se aplică, de asemenea, oricărei persoane căreia autoritățile competente i-au delegat atribuții în sensul prevederilor prezentei directive.”;

(c) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) la al treilea paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) au fost deja inițiate proceduri judiciare cu privire la aceleași acțiuni și împotriva acelorași persoane înaintea autorităților statului membru căruia i se adresează solicitarea; sau”;

(ii) la al treilea paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) a fost adoptată deja o hotărâre definitivă cu privire la aceleași acțiuni și împotriva aceluiași persoane de către autoritățile competente din statul membru căruia i-a fost adresată cererea.”;

(iii) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere obligațiilor care le revin în cadrul procedurilor judiciare, autoritățile competente sau autoritățile europene de supraveghere care primesc informații în temeiul alineatului (1) le pot utiliza numai pentru exercitarea funcțiilor lor în sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 537/2014 și în cadrul procedurilor administrative sau judiciare legate în mod specific de exercitarea funcțiilor respective.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(4a) Statele membre pot permite autorităților competente să transmită autorităților competente responsabile cu supravegherea entităților de interes public, băncilor centrale, Sistemului European al Băncilor Centrale și Băncii Centrale Europene, în calitatea lor de autorități monetare, precum și Comitetului european pentru risc sistemic, informații confidențiale destinate exercitării atribuțiilor acestora. Acestor autorități sau organisme nu li se interzice să comunice autorităților competente informații de care aceste autorități pot avea nevoie pentru a-și îndeplini atribuțiile în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 537/2014.”;

(e) la alineatul (6) litera (a), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(a) această anchetă ar putea să aducă atingere suveranității, securității sau ordinii publice a statului membru căreia i-a fost adresată cererea sau să încalce normele privind securitatea națională; sau”;

(f) alineatul (7) se elimină.

30. La articolul 37 se adaugă următorul alineat:

„(3) Se interzice orice clauză contractuală prin care se restricționează posibilitatea adunării generale a acționarilor sau a membrilor entității auditate de a alege în temeiul alineatului (1) la anumite categorii sau liste de auditori statutari sau firme de audit în ceea ce privește desemnarea unui auditor statutar sau a unei firme de audit anume pentru a efectua auditul statutar al entității respective. Orice astfel de clauze existente sunt nule și neavenite.”

31. La articolul 38 se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul unui audit statutar la o entitate de interes public, statul membru garantează să le este permis:

(a) acționarilor care reprezintă 5 % sau mai mult din drepturile de vot sau din capitalul social,

(b) celorlalte organisme ale entităților auditate dacă sunt definite de dreptul intern, sau

(c) autorităților competente menționate la articolul 32 din prezenta directivă sau desemnate în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 sau, atunci când dreptul intern prevede astfel, cu articolul 20 alineatul (2) din regulamentul menționat.

să înainteze o plângere unei instanțe naționale prin care solicită revocarea auditorului/auditorilor statutar(i) sau a firmei/firmelor de audit, dacă există motive întemeiate în acest scop.”

32. Capitolul X se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL X

COMITETUL DE AUDIT

Articolul 39

Comitetul de audit

(1) Statele membre se asigură că fiecare entitate de interes public are un comitet de audit. Comitetul de audit este fie un comitet independent, fie un comitet al organismului administrativ sau de supraveghere al entității auditate. Acesta este alcătuit din membri neexecutivi ai organismului administrativ și/sau din membri ai organismului de supraveghere al entității auditate și/sau din membri desemnați de adunarea generală a acționarilor entității auditate sau, pentru entitățile care nu au acționari, de un organism echivalent.

Cel puțin unul dintre membrii comitetului de audit are competențe în domeniul contabilității și/sau al auditului.

Comitetul de audit în ansamblu are competențe în domeniul în care își desfășoară activitatea entitatea auditată.

Majoritatea membrilor comitetului de audit sunt independenți de entitatea auditată. Președintele comitetului de audit este numit de membrii acestuia sau de către organismul de supraveghere al entității auditate și este independent de entitatea auditată. Statele membre pot solicita ca președintele comitetului de audit să fie ales anual de către adunarea generală a acționarilor entității auditate.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot decide ca, în cazul entităților de interes public care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) literele (f) și (t) din Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*), funcțiile atribuite comitetului de audit să poată fi îndeplinite de organismul administrativ sau de supraveghere în întregul său, cu condiția ca, atunci când este membru executiv, președintele acestui organism să nu fie președintele comitetului de audit cât timp acest organism îndeplinește funcțiile comitetului de audit.

Atunci când un comitet de audit face parte din organismul administrativ sau de supraveghere al entității auditate în conformitate cu alineatul (1), statele membre pot permite sau solicita organismului administrativ sau organismului de supraveghere, după caz, să îndeplinească funcțiile comitetului de audit în sensul obligațiilor stabilite în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 537/2014.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot decide că următoarele entități de interes public nu trebuie să aibă un comitet de audit:

- (a) orice entitate de interes public care este o filială în sensul articolului 2 punctul 10 din Directiva 2013/34/UE, dacă entitatea respectivă îndeplinește cerințele prevăzute alineatele (1), (2) și (5) din prezentul articol, la articolul 11 alineatele (1) și (2) și la articolul 16 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 la nivel de grup;
- (b) entitățile de interes public care sunt OPCVM, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**), sau fonduri de investiții alternative (FIA), astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului (***);
- (c) entitățile de interes public al căror obiect unic de activitate îl constituie emiterea de titluri garantate cu active, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei (****);
- (d) instituțiile de credit în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2013/36/UE ale căror acțiuni nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a unui stat membru în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE și care au emis în mod continuu și repetat numai titluri de creanță admise la tranzacționare pe o piață reglementată, cu condiția ca suma nominală totală a acestor titluri de creanță să nu depășească 100 000 000 EUR și ca instituțiile respective să nu fi publicat un prospect în temeiul Directivei 2003/71/CE.

Entitățile de interes public menționate la litera (c) explică publicului motivele pentru care consideră că nu este necesar să numească un comitet de audit sau un organism administrativ sau de supraveghere care să îndeplinească funcțiile unui comitet de audit.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot solicita sau pot permite ca o entitate de interes public să nu aibă un comitet de audit, cu condiția ca aceasta să dispună de un organism sau de organisme care îndeplinesc funcții echivalente cu cele ale unui comitet de audit, care sunt instituite și care funcționează în conformitate cu dispozițiile în vigoare ale statului membru în care este înregistrată entitatea care urmează să fie auditată. În acest caz, entitatea indică organismul care îndeplinește aceste funcții și modul în care este alcătuit.

(5) În cazul în care toți membrii comitetului de audit sunt membri ai organismului administrativ sau de supraveghere a entității auditate, statul membru poate să prevadă exceptarea comitetului de audit de la îndeplinirea cerințelor de independență prevăzute la alineatul (1) al patrulea paragraf.

(6) Fără a aduce atingere responsabilităților atribuite membrilor organismelor administrative, de conducere sau de supraveghere sau altor membri desemnați de adunarea generală a acționarilor entității auditate, comitetul de audit îndeplinește, printre altele, misiunile următoare:

- (a) informează organismul administrativ sau de supraveghere al entității auditate cu privire la rezultatele auditului statutar și explică în ce mod a contribuit auditul statutar la integritatea raportării financiare și care a fost rolul comitetului de audit în acest proces;
- (b) monitorizează procesul de raportare financiară și transmite recomandări sau propuneri pentru a asigura integritatea acestuia;
- (c) monitorizează eficacitatea controlului intern de calitate și a sistemelor de gestionare a riscului ale întreprinderii și, după caz, a auditului intern, în ceea ce privește raportarea financiară a entității auditate, fără a încălca independența acesteia;
- (d) monitorizează auditul statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate, în special performanța acestuia, ținând cont de constatările și concluziile autorității competente, în conformitate cu articolul 26 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014;
- (e) evaluează și monitorizează independența auditorilor statutari sau a firmelor de audit în conformitate cu articolele 22, 22a, 22b, 24a și 24b din prezenta directivă și cu articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 și, în special, oportunitatea prestării unor servicii care nu sunt de audit către entitatea auditată în conformitate cu articolul 5 din respectivul regulament;
- (f) răspunde de procedura de selecție a auditorului/auditorilor statutar(i) sau a firmei/firmelor de audit și recomandă auditorul/auditorii statutar(i) sau firma/firmele de audit care urmează a fi desemnate în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014, cu excepția cazului în care se aplică articolul 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 537/2014.

(*) Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, 31.12.2003, p. 64).

(**) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

(***) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

(****) Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospectele, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar (JO L 149, 30.4.2004, p. 1)."

33. Articolul 45 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente ale unui stat membru, în conformitate cu articolele 15, 16 și 17, înregistrează fiecare auditor dintr-o țară terță sau entitate de audit dintr-o țară terță atunci când auditorul sau entitatea de audit respectivă transmite un raport de audit privind situațiile financiare anuale sau consolidate ale unei întreprinderi înregistrate în afara Uniunii ale cărei valori mobiliare transferabile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a statului membru respectiv în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE, cu excepția cazului în care întreprinderea în cauză este un emitent exclusiv de titluri de creanță în curs, pentru care se aplică una dintre următoarele condiții:

- (a) au fost admise la tranzacționare pe o piață reglementată a unui stat membru în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) înainte de 31 decembrie 2010 și având o valoare nominală unitară la data emiterii de minimum 50 000 EUR ori, în cazul titlurilor de creanță exprimate în altă monedă, o valoare la data emiterii echivalentă cu minimum 50 000 EUR;

- (b) sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată a unui stat membru în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2004/109/CE începând cu 31 decembrie 2010 și având o valoare nominală unitară la data emiterii de minimum 100 000 EUR ori, în cazul titlurilor de creanță exprimate în altă monedă, o valoare la data emiterii echivalentă cu minimum 100 000 EUR.

(*) Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).”;

- (b) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se elimină;

(ii) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

(d) auditurile situațiilor financiare anuale sau consolidate menționate la alineatul (1) se efectuează în conformitate cu standardele internaționale de audit, astfel cum se prevede la articolul 26, precum și cu cerințele menționate la articolele 22, 22b și 25 sau cu standarde și cerințe echivalente;

(iii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) publică pe site-ul internet propriu un raport anual de transparență care cuprinde informațiile menționate la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 537/2014 sau respectă cerințe echivalente privind furnizarea de informații.”;

- (c) se introduce următorul alineat:

„(5a) Un stat membru poate înregistra un auditor dintr-o țară terță numai dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute la prezentul articol alineatul (5) literele (c), (d) și (e).”;

- (d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a prezentului articol alineatul (5) litera (d), Comisia este împuternicită să decidă, prin acte de punere în aplicare, cu privire la stabilirea echivalenței menționate la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2). Statele membre pot evalua echivalența menționată la prezentul articol alineatul (5) litera (d), atâta vreme cât Comisia nu a adoptat o decizie în acest sens.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a în ceea ce privește definirea criteriilor generale de echivalență utilizate pentru a stabili dacă auditurile situațiilor financiare menționate la prezentul articol alineatul (1) sunt efectuate în conformitate cu standardele internaționale de audit, astfel cum sunt definite la articolul 26, și cu cerințele prevăzute la articolele 22, 24 și 25. Aceste criterii aplicabile pentru toate țările terțe sunt utilizate de statele membre atunci când evaluează echivalența la nivel național.”

34. La articolul 46, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a prezentului articol alineatul (1), Comisia este împuternicită să decidă, prin acte de punere în aplicare, cu privire la echivalența menționată în prezentul articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2). După ce Comisia a recunoscut echivalența menționată la prezentul articol alineatul (1), statele membre pot decide să se bazeze parțial sau integral pe această echivalență și, astfel, să nu aplice sau să modifice parțial sau integral cerințele de la articolul 45 alineatele (1) și (3). Statele membre pot să evalueze echivalența menționată la prezentul articol alineatul (1) sau să se bazeze pe evaluările efectuate de alte state membre atât timp cât Comisia nu a adoptat nicio astfel de decizie. În cazul în care Comisia decide că nu este respectată cerința de echivalență menționată la prezentul articol alineatul (1), aceasta poate permite respectivilor auditori și entități de audit din țări terțe să își continue activitatea de audit pe o perioadă de tranziție corespunzătoare, în conformitate cu cerințele stabilite de statele membre în cauză.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a în ceea ce privește definirea, pe baza condițiilor stipulate la articolele 29, 30 și 32, a unor criterii generale de echivalență utilizate pentru a stabili dacă procedurile de supraveghere publică, sistemele de asigurare a calității, cele de investigare și cele de sancționare ale unei țări terțe sunt echivalente cu cele din Uniune. Aceste criterii generale sunt utilizate de statul membru pentru a evalua echivalența la nivel național, în lipsa unei decizii a Comisiei cu privire la țara terță în cauză.”

35. Articolul 47 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre pot permite transferul către autoritățile competente dintr-o țară terță al dosarelor de audit sau al altor documente deținute de auditorii statutari sau firmele de audit autorizate de acestea, precum și al rapoartelor de inspecție sau de anchetă referitoare la auditurile în cauză, cu condiția ca:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) aceste documente de audit sau alte documente să aibă legătură cu auditurile societăților comerciale care au emis valori mobiliare în acea țară terță sau care fac parte dintr-un grup care întocmește situații financiare consolidate statutare în acea țară terță;”;

(b) la alineatul (2) se introduce următorul text:

„(ba) să nu fie compromisă protecția intereselor comerciale ale entității auditate, inclusiv drepturile de proprietate intelectuală și industrială;”

(c) la alineatul (2) litera (d), a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— au fost deja inițiate proceduri judiciare cu privire la aceleași acțiuni și împotriva aceluiași persoane pe lângă autoritățile statului membru căruia i se adresează solicitarea;

— a fost deja adoptată o hotărâre cu privire la aceleași acțiuni și împotriva aceluiași auditori statutari sau firme de audit de către autoritățile competente din statul membru care a primit cererea.”;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a facilita cooperarea, Comisia este împuternicită să decidă, prin acte de punere în aplicare, cu privire la gradul de adecvare menționat la prezentul articol alineatul (1) litera (c). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2). Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma deciziei Comisiei.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 48a în ceea ce privește definirea criteriilor generale de adecvare conform cărora Comisia evaluează dacă autoritățile competente ale țărilor terțe pot fi recunoscute ca adecvate pentru cooperare cu autoritățile competente ale statelor membre cu privire la schimbul de documente de lucru de audit sau alte documente deținute de auditorii statutari și firmele de audit. Criteriile generale de adecvare se bazează pe cerințele de la articolul 36 sau pe rezultate funcționale în mod esențial echivalente ale unui schimb direct de documente de lucru de audit sau alte documente deținute de auditorii statutari sau firmele de audit.”;

(e) alineatul (5) se elimină.

36. La articolul 48, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Comisia este asistată de un comitet (denumit în continuare «comitetul»). Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

37. Se introduce următorul articol:

„Articolul 48a

Exercitarea competențelor delegate

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol.

(2) Se conferă Comisiei competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 26 alineatul (3), la articolul 45 alineatul (6), la articolul 46 alineatul (2) și la articolul 47 alineatul (3) pentru o perioadă de cinci ani de la 16 iunie 2014. Comisia redactează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 26 alineatul (3), la articolul 45 alineatul (6), la articolul 46 alineatul (2) și la articolul 47 alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 26 alineatul (3), al articolului 45 alineatul (6), al articolului 46 alineatul (2) și al articolului 47 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de patru luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

38. Articolul 49 se elimină.

Articolul 2

Transpunerea

(1) Până la 17 iunie 2016 statele membre adoptă și publică măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Statele membre aplică respectivele măsuri de la 17 iunie 2016.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor măsuri de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 4***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURNOULAS
